

Stanowisko
XVII Zjazdu Sprawozdawczego Lekarzy Weterynarii
Północno – Wschodniej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej
w Białymstoku z dnia 15 maja 2010r,

w sprawie systemu finansowania Inspekcji Weterynaryjnej

Na podstawie art. 27 pkt. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 21.12.1990r, o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko weterynaryjnych (Dz. U. z 2009r., Nr 93, poz. 767 t.j.) oraz § 34 uchwały nr 1/XVII/2010 XVII Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego Lekarzy Weterynarii Północno – Wschodniej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w Białymstoku z dnia 15 maja 2010 r., w sprawie regulaminu obrad XVII Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego Lekarzy Weterynarii Północno – Wschodniej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w Białymstoku:

§ 1

XVII Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Północno – Wschodniej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w Białymstoku postanawia zająć stanowisko odnośnie istniejących problemów w systemie finansowania Inspekcji Weterynaryjnej, o następującej treści:

Finansowanie Inspekcji Weterynaryjnej od kilku lat pozostaje na niezmiennym poziomie i obfituje w liczne zawirowania. Z roku na rok przybywa zadań zaś środków na ich realizację niekoniecznie. Środki finansowe na realizację zadań pochodzą z dwóch źródeł. Jednym z nich są środki zabezpieczone w ustawie budżetowej, drugim jest rezerwa celowa. Istotnym przy tym jest, że środki na finansowanie zadań Inspekcji Weterynaryjnej z ustawy budżetowej zabezpieczają jedynie ok. 25-30% wydatków ponoszonych przez PIW-y. Pozostała znakomita większość środków tj. ok. 70-75% pochodzi z rezerwy celowej, co nie zabezpiecza prawidłowego wydatkowania

*Zlecone zadania są realizowane od początku roku i środki wydatkowane na nie z reguły kończą się jeszcze przed uruchomieniem rezerwy celowej, co ma miejsce w końcu marca lub na początku kwietnia. Z tych przyczyn powiatowi lekarze weterynarii zmuszeni są do szukania środków na realizację powierzonych im zadań w swoich budżetach i przesuwaniu ich w ramach rozdziału, a także do negocjacji z lekarzami wyznaczonymi aby rachunki wystawiane były w momencie otrzymania decyzji o przyznaniu środków na wydatki w danym rozdziale. Taki stan rzeczy w sposób znaczący utrudnia wykonywanie PIW powierzonych im zadań. Naszym zdaniem właściwym byłoby przeprowadzenie takich zmian w systemie finansowania Inspekcji Weterynaryjnej aby środki z ustawy budżetowej zabezpieczały 70% wydatków PIW, zaś aby rezerwa celowa stanowił 30%, co w pełni odpowiadałoby znaczeniu słowa **rezerwa**. Najistotniejszym argumentem przemawiającym za takim rozwiązaniem jest to, że środki finansowe w ramach ustawy budżetowej można przesuwać w rozdziałach między paragrafami, czego nie można wykonywać w ramach rezerwy celowej, która służy do obsłużenia określonego, celowego zadania. To też jest bolączką wydatkowania tych środków. Dlatego też właściwym byłoby aby rezerwa była tylko rezerwą uruchamianą w razie nadzwyczajnej nieplanowanej potrzeby, zaś planowanie środków tworzących budżety PIW-ów powinno być planowaniem budżetu zadaniowego. Określone środki na określone zadania.*

Innym problemem nękającym Inspekcję Weterynaryjną na który chcieliśmy zwrócić uwagę jest znaczna fluktuacja kadr. Uposażenie inspektorów weterynaryjnych jest na

poziomie niezadowolającym. Lekarze weterynarii doświadczeni, z wieloletnią praktyką pracy inspekcyjnej rezygnują z zatrudnienia w Inspekcji Weterynaryjnej. Bardziej intratne są zajęcia związane z pracą lekarza wolnej praktyki i wyznaczeniami.

Inspektoraty borykają się z wakacjami na istniejących etatach inspektorów weterynaryjnych właśnie ze względów finansowych- niskie zarobki. A jeżeli zatrudnia się to często tylko dlatego, żeby obsadzić wakat. I również często jest to tzw. selekcja negatywna.

Przy nowych zadaniach w trakcie roku inspektoraty otrzymują nowe etaty i środki na nowotworzone etaty z rezerwy celowej. Mogą one być wykorzystane tylko na utworzenie nowego etatu i tylko na to zadanie. Często są one wyższe od pensji osób już zatrudnionych. Stwarza to niepotrzebne narastanie napięć i konfliktów pomiędzy „starymi” i „nowymi” pracownikami a kierownikami inspektoratów.

Na nowotworzone etaty przyjmowani są również pracownicy bez wykształcenia weterynaryjnego, bo lekarze weterynarii nie są zainteresowani pracą w Inspekcji Weterynaryjnej ze względu na niezadowolające zarobki. Kierownicy inspektoratów stają przed dylematem, czy brać etat z „nowymi pieniędzmi” i zatrudnić pracownika bez wykształcenia weterynaryjnego czy próbować temat obejść, jeżeli są chętni, w inny sposób.

Uważamy, że taki stan rzeczy jest nienaturalny i destrukcyjny jeśli chodzi o jedność zawodu lekarza weterynarii.

Kierownicy inspektoratów dobrze znają potrzeby, ilość zadań wykonywanych przez poszczególnych pracowników, obciążenie pracą stanowisk w inspektoratach.

Zdecydowanie bardziej realnym i logicznym rozwiązaniem byłoby wraz z zadaniem wydzielenie środków na jego realizację. Kierownicy inspektoratów znając realia funkcjonowania Inspekcji Weterynaryjnej byłiby w stanie najlepiej ocenić zadanie i rozdysponować te środki. Czy to rozdzielając zadanie i środki na już zatrudnionych, co podniosłoby uposażenia w Inspekcji, a za tym idące zatrzymanie odpływu doświadczonej kadry. Czy to tworząc etat do nowego zadania. Wraz z utworzeniem nowego etatu i z zatrudnieniem na nowym etacie związana jest też konieczność utworzenia miejsca pracy- sprzęt, miejsce itp. A tego często brak. Wiele inspektoratów boryka się z brakiem miejsca i pomieszczeń, z trudnościami lokalowymi, natomiast na pozyskanie nowych nie ma perspektyw.

Zatrudnienie nowych pracowników bez wykształcenia weterynaryjnego zaowocuje w przyszłości, gdy ilość pracy na nowych stanowiskach zmniejszy się, brakiem możliwości skierowania tego pracownika do innych zadań związanych z tym czym zajmuje się Inspekcja Weterynaryjna. Co nie byłoby problematyczne gdy pracownik jest lekarzem weterynarii.

Następny problem tkwi w likwidacji rachunku dochodów własnych. Z niego to pokrywane są wydatki na wynagrodzenia lekarzy weterynarii nie będących pracownikami Inspekcji wyznaczonych do badań oraz na sprzęt specjalistyczny w stacjach wytrawiania, odczynniki do badań, pieczęcie, świadectwa zdrowia dla zwierząt, inne druki, dzienniki badań.

Już w najbliższym czasie powiatowi lekarze weterynarii zderzą się z planowaniem budżetu PIW-ów w następnych latach. Zaplanowanie środków finansowych na zadania związane z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa, wystawianiem świadectw zdrowia dla zwierząt jest praktycznie niemożliwe. Zadania te uzależnione są od wielkości produkcji w ubojniach, zakładach przetwórczych, od ilości wprowadzanych na rynek i do handlu zwierząt. Wynagrodzenia lekarzy wyznaczonych są uzależnione od liczby zbadanych zwierząt i od wpłat przedsiębiorców za te badania.

Zmiany na rynku w tych dziedzinach mają ogromny wpływ na przychody z tego tytułu.

Zwiększenie produkcji spowoduje deficyt, a zmniejszenie nadwyżkę zaplanowanych środków. Wpływ na to będzie też miała sytuacja w kraju i na świecie.

Dotychczasowe rozwiązania związane z rachunkiem dochodów własnych były najlepsze i pozwalały na racjonalne i bieżące gospodarowanie tymi środkami.

*W nowych realiach związanych z likwidacją rachunku dochodów własnych wynagrodzenia lekarzy wyznaczonych, zakupy sprzętu i odczynników, świadectw zdrowia dla zwierząt realizowane będą z **rezerwy celowej**. W związku z powyższym nasuwają się pytania: kiedy uruchamiana jest rezerwa? Kto będzie płacił za występujące opóźnienia w rozliczeniach i z jakich środków? Kto będzie przeprowadzał badania gdy lekarze wyznaczeni odstąpią od ich wykonywania z powodu opóźnień w płatnościach?*

Dostrzegając pojawiające się problemy wyrażamy obawę o prawidłowość funkcjonowania systemu finansowania zadań Inspekcji Weterynaryjnej w oparciu o nowe uregulowania prawne. Wnosimy o podjęcie zdecydowanych działań w ramach ustawowych uprawnień przyznanych samorządowi lekarzy weterynarii mających na celu usprawnienie działalności Inspekcji Weterynaryjnej i sposobu jej finansowania.

§ 2

XVII Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Północno – Wschodniej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w Białymstoku upoważnia Radę Północno-Wschodniej Izby Lekarsko Weterynaryjnej w Białymstoku do przekazania stanowiska zajętego w niniejszej uchwale Radzie Krajowej Izby Lekarsko Weterynaryjnej w Warszawie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

PREZYDIUM ZJAZDU